ШЕМОВ

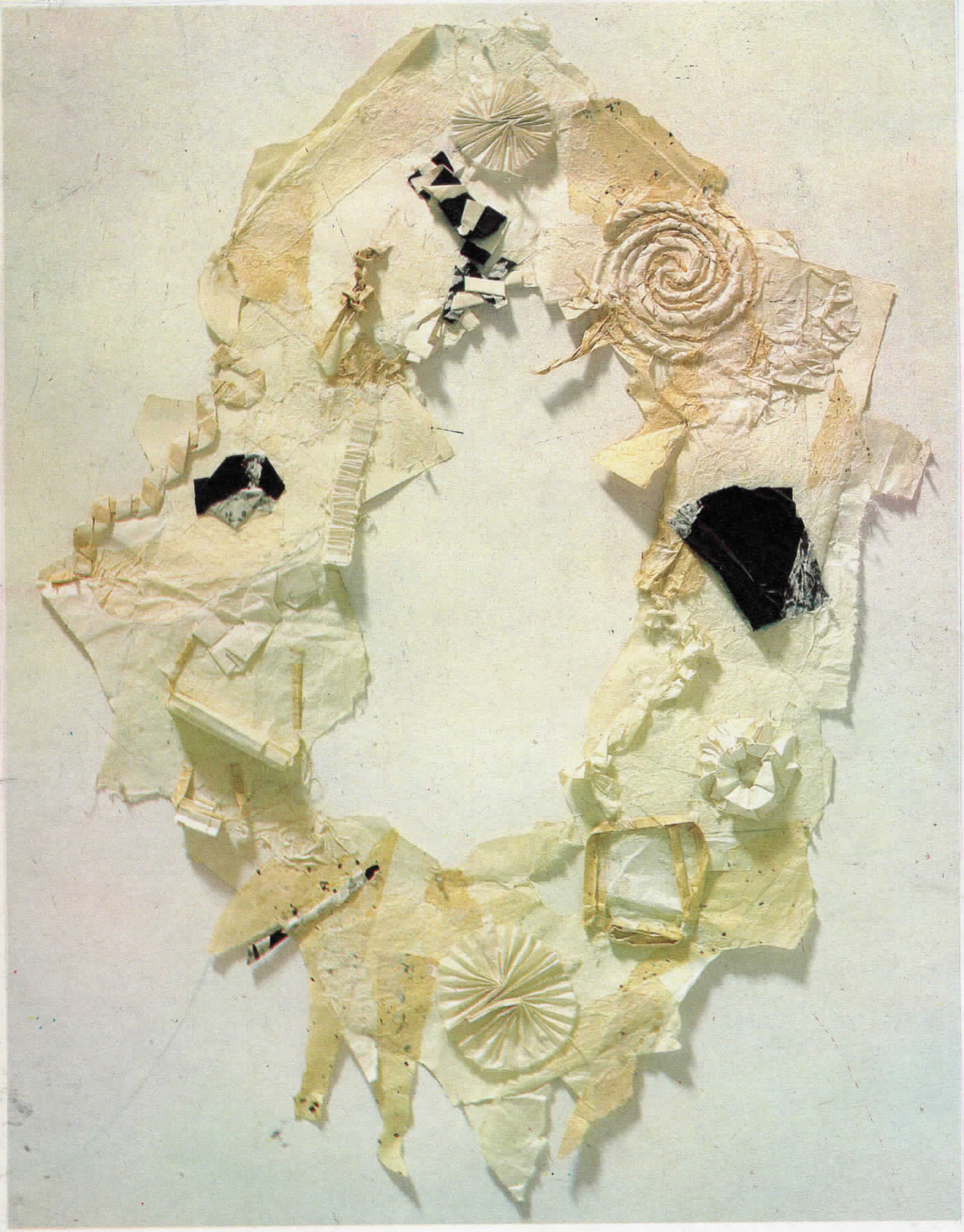

ŠEMOV

на корицата:
Магија

СИМОН ШЕМОВ
SIMON ŠEMOV

музеј на современата уметност – скопје
21.VI – 21.VII 1991
museum of contemporaty art – skopje

„ХИПОСТАЗАТА“
на
цветот – ангелот

к о н т е к с т о т

Во осумдесеттите години, кога ликовните уметници (и наши и туѓи) се делеа на нео-експресионисти и нео-геометричари, а под куполата на Постмодерната се згусти толку многу „нова“ уметност, во Македонија со Петре (Николовски), Глигор (Стефанов), Јован (Шумковски), групата „Зеро“... и со Симон (Шемов) се случи ДРУГ расплет. Сиромашните материјали (хартија, дрво, слама, памук, гранки, песок...) станаа само супституција на определбата кон – онтолошки – својата – ВЕРБА. И за прв пат во нашата ликовна историја се слушнаа јасно дефинирани ставови од другите југословенски простори за субјективитетот на македонското ликовно битие. Таа „РАБОТА“ на младите и генерацискиот отпадник СИМОН ШЕМОВ ја означи со својата ликовно необична личност.

о т п о р о т

Она што е означено како жанровска, медиумска и стилска интерференција е во најтесна релација со творечката личност на Шемов. Постои степенување во значењето на овие три категории. Жанровската разновидност, и така честа и толку обична во ликовната уметност (едновремен интерес и за фигура и за пејзаж и за мртва природа), сама по себе не предизвикува. Она што во случајов ја прави интересна е нејзината зависност од медиумската и стилската компонента. Дијапазонот на интересирањето кон медиумите кај Шемов (од цртеж преку графика, слика, објект и стрип, до инсталација) поврзан со жанровската разновидност ја проширува и усложнува скалата на можните решенија во испреплетувањето. Кога кон овие комбинации ќе се приклучат и долгувањата што овој автор ги има кон многу ликовни поетики и изразности (нова фигурација, поетска фантастика, поп и оп арт, нова уметничка практика итн.), варијациите стануваат практично непресметливи. Ваквите констатации се последица на исклучителната „врзаност“ на Шемов за љубопитството и за експериментот како негова консеквенца. Природата на вечното незадоволство на авторот со постигнатото, што можеби е во основниот слој на тоа љубопитство, гради уметност што „скока“ од проблем на проблем, од едно ЗОШТО во друго без да дојде до тоа задоволувачко ТАКА или ЗАТОА. Бегањето од – тоа – фактички – непостоечко – трајно – решение, во сликарската емпирија на Шемов е означено како барање што не се исцрпува, не се заситува – постои како глад што трае. Авторот не го почитува традиционалното, го руши утврдениот запис и трага по други формулации што го заобиколуваат кругот, мислејќи ја, пред сé и над сé, оностраноста наместо овостраноста, инаквоста, наместо таквоста. Реториката на отпорот/непослушноста го одлепува од конвенционалноста на медиумот, жанрот, стилот...

Во тоа движење на прашањата во процес и на задачите во неизвесната судбина, просторот на интересирањето широко се отвора кон утопијата. Неочекуваното и необичното во тоа бегство од тривијалното е иницијацијата на ЖЕЛБАТА ЗА УТОПИЈА токму од малото, незабележителното, обичното. Како му успева на авторот да ја опредмети таа алхемична операција: од ништожното да создаде одуховена, трансцендирачка означеност и на тој начин да ѝ се спротивстави на хиерархијата на значењата и вредностите на нештата во светот?

н е в и н о с т а

Најсуштествителната потка во ликовниот опус на Шемов е приврзеноста кон природата. За разлика од некои негови дела, настанати во минатото, последниве пет години, таа релација се остварува со оној дел од природата што не е засегнат од цивилизацискиот синдром: да се запази невиноста „од времињата кога Адам им

давал имиња на животните"[1]. Така, таа – природата – му се јавува како интересна само во оние сегменти што значат првобитност и чистотност на пасторално-идиличната расположба. Зад некои познати форми на појавност (цвет, облак, пламен, јаже, ангел), втиснати врз хартијата што авторот сам ја изработува од целулозни влакна, стои идејата за копање дупки во природата, за непотрошливоста на нејзиниот поим, за цедење на уште и уште значења од нејзиниот волумен, што често неоправдано го сметаме за познат. Иаку ја третира како сознајна новост, Шемов ги затврднува на хартијата четирите пра елементи што го иницирале животот (земјата, водата, огнот, и воздухот) како и продуктите од движењето на енергиите. И елементите и енергиите и резултатите „работат" синхроно, едновремено, на една друга „поезија на желбата": на само – во – авторовата – имагинација – егзистирачката – природа. Материјалната тактилност на „пламениот", „небесниот", „ливадскиот" или „морскиот" исечок итн., е означеност испразнета од значењата на видливото. Матисовската миметичност на централните форми (ергон) што ги имаат како рамка (парергон) цветните ливчиња, се своевидни имагинарни магии што ја чуваат чистотата на мислата, изразот, душата и ја поттурнуваат на страна смртта како негативна енергија („Магија против алкохолизмот", „Магија за одржување на човекољубието", „Бела магија", „Магија против каснување од змија", „Магија за среќно враќање дома"). Кога се има предвид дека сите овие магиски операции запазуваат естетичност/хедонизам и ликовна инвентивност на рамниште што цели, пред сè, кон едно максимално јаство, станува јасно дека целиов дискурс се сведува на феноменолошка проблематика. Внимателниот подбор на структурите, во таа своерачно создадена хартија, подразбира симултана грижа за тонските нијанси на белата и блиските на неа односи. Инсистирањето врз тактилноста, покрај крунската улога на визуелното, донекаде и на олфактивното, ја пробудува просторната и временската конотираност. Сè заедно наведува на што е можно поцелосно сетилно опфаќање на уметниковиот резултат.

у б а в о т о

Зад хедонизмот што се заговара стои авторовата позната теза за оптимистичкото, еудемонистичкото контактирање со светот, за убавото како услов на среќната индивидуа и во извесна смисла за ВРАЌАЊЕ КОН ЕСТЕТИЧНОСТА – став што сè почесто се навестува/предвидува како доминантен во завршетокот на веков. Естетската еуфорија што ни се предлага ги обединува **состојбата пред** и **состојбата сега** во оној прочистен кондензиран вид, во кој дидактичко-морализаторските прашања од типот **како би било, треба да биде, зошто е така...** се заменети со нобилизацијата на нештото што е овде и сега дадено и што има шанси да биде утре поезија на исполнетоста, на реализираната индивидуа како субјект.

и г р а т а

И, се разбира, во овие познати тези на Шемов повторно има повикување на играта со која кај него почнува и завршува сè. Она помеѓу е големата тајна во која уметникот влегува за да излезе без да ја открие, без да констатира дека таа постои, може да се допре, но не и да се освои, и претставува доволно храна за одење кон напред. Играта на Шемов го следи **принципот на повторување** на знакот или на трагата. Тој е свртен не кон познатото и понекогаш здодевното геометриско репетирање на шаблонот (како во оп или поп уметноста), туку кон повторување на привидно еднаквото (на сличното), при што не се губи или поништува повторуваниот сегмент (ракопис) како во примерот на споменатите ликовни насоки, туку напротив, уште повеќе се зацврснува, бидејќи се потврдува во различното, а не во еднаквото. Тоа е возбудлива особеност на неговиот јазик што ја исклучува заситеноста, ја нагласува гладта за уште – за понатаму – и ја отвора уште повеќе густината на значењата. „Трагата", како што забележува Жак Дерида, „е она коешто не може да се сведе на едноставноста на сегашноста... Трагата е ништо, таа не е бивство, таа го натфрла прашањето што е, но таа и го овозможува. Трагањето е мислење на она што не е

тука, што е отсутно, што било, а сега го нема во неговата целосност, она што останало од некогашното бивство и посочува на протеченото време, на минатото, на отсатниот предмет, ... трагата е дел од целото, исцедок од нешто поголемо, постоечко од кој се исфилтрирало и трагата останала само како знак кој упатува на нешто што треба да се разбере, пре-прочита, пре-раскаже, об-нови и е основа на метафизичкото сознание“[2].

„листот“

И повторно за хартијата на Шемов. До 1985 година листот од хартија го користи главно како подлога, изедначувајќи ја на тој начин со сите други подлоги. Во циклусот „Чудотворностите на ливадата“ таа добива конотации на материјал за градба (функционален карактер). Од готовата хартија авторот прави летала, ветрила, змејови, „бродчиња“, армоники, магии, џебови..., кои во општата констелација на композицијата го губат идентитетот, означеноста се десемантизира. По неколку години (особено за време на престојот во САД) Шемов ја прифаќа идејата за своерачно направена хартија од целулозна каша (влакна извлечени од најразновидни растенија: памук, коноп, слез, дрво, ориз...). Од оваа смеша обликува објекти што ја следат миметиката на пр. на дрвото-шумата (укажувајќи на еден луцидно смислен обратен процес: добивање на дрво од целулоза), на релјефни површини и плохи. Структурата (гранулацијата), фактурата, бојата и формите се доволно елементи за да се изгради еден интересен ликовен свет. Сега хартијата го губи второстепеното значење, добива централно место: се изградува во алфа и омега на творечкиот процес, постои и дејствува во прво лице – како субјект. Натегнатоста во класичниот цртеж меѓу трпната (пасивната) состојба на хартијата и активната на перото/четката, Шемов ја израмнува и така и цртежот и материјалот се зацврстуваат во едно единствено кохерентно тело.
Ликовниот ентитет во овие најнови дела на Шемов е исклучива реперкусија на оваа постапка. И нема дилема дека оваа постапка ги обединува занаетчијата и ликовниот уметник во една личност. Можеби денес некој со скепса ќе ѝ пристапува на оваа постапка. Но Шемов е автор кој постојано се поставува пред проблемите како кон нешто ново, изворно и прво. Често тргнува од нешто друго, за да ја продолжи својата игра AB OVO, истиснувајќи секогаш од тој почеток траги означени со знакот на индивидуалната моќ на заведување. А на заведувањето во принцип, немаме желба да му се спротивставуваме.

ангелите

Беше спомнато отцепувањето на Шемов од „горните состојби“[3] (стварноста). Во последните дела тоа „одлепување“ го означувам како возвишување во повисоки сфери. Од целулозната каша се обликуваат ангелите чиј прототип со векови нè набљудува од ФРИЗОТ НА АНГЕЛИТЕ во црквата С. Софија, Охрид. Ангелите се, како што пишува Павле Флоренски „сведоци на границата меѓу видливото и невидливото, како симболични слики на визијата при преминот од едно сознание во друго... И не е случајно што тие сведоци, коишто со своите ангелски ликови ни го прават блиско и достапно она што е невидливо, гласот на народот одамна ги нарекол ангели во телото“.[4]
Тој простор на преобразба на видливото во не – повеќе – така – означеното – е предмет на елаборација и кај младиот македонски уметник Јован Шумковски. Меѓутоа, додека последниов преобразбата ја извршува на друго рамниште и во рамките на нефигуративниот исказ, Шемов се определува за фигуративниот. Тоа што ваквиот избор упатува на традиција, на религија, не е ирелевантно. Но во прашање е и онтолошката истоветност со филозофската и ликовната запрашаност за можните интерференции меѓу видливото и невидливото. Ангелот – творба само – во идејата – постоечка – е сам по себе апстрактен. Неговата припадност на метафизичкото небо

е назначена само со контура, а телото му останува проѕирно/празно или зјае како отвор – како прозорец низ кој струи светлината. Последнава „е неделива во себе и неодвоива од сонцето што свети во надворешниот простор“[5]. Белината (не-бојата, не-стварното) на хартијата, перфорациите (ослободувањето од волуменот и тежината) и ликот на ангелот, одат во прилог на една, со современа терминологија отисната инкарнација на нематеријалното, не многу далеку од одуховеноста на средновековните иконописци кога ги создавале „ангелските икони на ангелскиот свет“[6] – симболи на едно мошне суптилно подрачје.
Христијанството ги смета крилјата (ангелите) за пнеума (дух). Возвишувањето што го предлага Шемов низ ОБОЖЕСТВУВАЊЕТО на ликовниот дискурс не – може – да – не – биде – сфатено – како оттуѓување од земното суштествување. Начинот на кој влегува во онтолошкото јадро на хартијата (со неговата рака создадена) и начинот на кој од така создадената материја (во вториот акт на создавање) го породува телото на ангелот – сето тоа, речиси по угледот на неговата сопствена ерминија ликовно изработување, не може да не нè стави во релација со онаа трансцендирачка состојба на духот на дамнешниот иконописец поистоветен со честа да го симне на земја невидливото, само на боговите познатото видение.

Соња Абаџиева

[1] Во врска со тоа Орсон Велс вели: „Кога се снимаат филмови или некого имитираш или внимаваш да не имитираш, а најважно е да ја запазиш невиноста“, Орсон Велс во: Емисија за Орсон Велс, BBC, Лондон

[2] Jacques Derrida, Istina u slikarstvu, Svijetlost, Sarajevo, 1988

[3] Види: Павле Флоренски, Иконостас, Јасен, Никшић, 1990

[4] Исто, стр. 38

[5] Исто, стр. 41

[6] Исто, стр. 38

“THE HYPOSTASIS“
of
the flower – angel

c o n t e x t

In the eighties, when artists – both Yugoslav and foreign – were divided into neo-expressionists and neo-geometricists, and a highly “new“ art was being born under the umbrella of Postmodsernism, ANOTHER phenomenon took place in Macedonia with Petre (Nikoloski), Gligor (Stefanov), Jovan (Šumkovski), the Zero Group.. and with Simon (Šemov). *Arte povera* material (paper- wood, straw, cotton, branches, sand...) became only a substitute for the determination towards the – ontological – personal – FAITH. And, for the first time in Macedonian art history precise assessments were heard from other parts of Yugoslavia about the individuality of Macedonian art. SIMON ŠEMOV, a generation renegade, marked that “WORK“ of the young with his unusual artistic personality.

r e s i s t a n c e

What has been designated as a genre, media or style interference is most closely related to Šemov's creative personality. There is a gradation in the meaning of these three categories. Genre diversity, so frequent and so usual in art (his simultaneous interest in figure, landscape and stilllife), is not a challenge in itself. What makes it interesting in his case is its dependence on the media and style components. Šemov's scope of interest in the media (starting from drawing, through graphics, painting, object and comics, up to installation), alongsidse his genre diversity, broadens and complicates the range of possible solutions in their blending. When we add to these combinations the indebtedness of this artist to different art poetics and expressions (new figuration, poetic fiction, pop-and op-art, new art practice, etc.), the variations become practically incalculable. This is a result of Šemov's exceptional “adherence“ to curiosity and experiment as the consequence of curiosity. The nature of perennial dissatisfaction of the artist with the result – which perhaps lies in the essence of this curiosity – builds up an art which “jumps“ from one problem to another, from one WHY to another, without ever reaching that SO or BECAUSE. The shunning of – that – practically – nonexistent – permanent – solution, is designated in Šemov's art practice as a quest which is not fulfilled or satiated – it exists as a lasting hunger. The artist has no respect for the traditional, he breaks the set rules and searches for other formulations which go around the circle, thinking first and foremost of things beyond, not present, things different, not given. The language of resistance / disobedience makes him detached from the conventionality of the medium, genre, style...

In that movement of questions in a process and of tasks in an uncertain destiny, the scope of his interest broadly opens towards a utopia. The unexpected and unusual thing in that escape from triviality is the initiation of the DESIRE FOR UTOPIA from the small, the imperceptible, the usual. How does the artist manage to perform that alchemical operation – to create from the ordinary a spiritual, transcending sign, and thus oppose the hierarchy of meanings and values of things in the world?

i n n o c e n c e

The essential element in Šemov's works of art is his attachment to Nature. In contrast to some of his works done in the past, in the last five years he has established a relation with that part of Nature which has not been touched by the civilization syndrome – in order to preserve the innocence “of the times when Adam gave names to the animals.“[1] Thus, Nature appears interesting to him only in those segments which represent the primordial and pure in the pastoral – idyllic disposition. Behind some familiar forms of appearance (flowers, clouds, flames, ropes, angels) on the paper – which the artist himself manufactures from cellulose fibres – there are also ideas of digging holes in Nature, of Nature's inexhaustibility, of squeezing out ever new meanings from its volume which we often and unjustifiably consider well-known. Although he treats it like an epistemological novelty, Šemov firmly establishes the four primeval elements which initiated life (Earth, Water, Fire and Air) on his paper, as he does with the products of the movement of energy. The elements, energy and

the results "work" in synchrony, simultaneously, on another „poetry of desire" – on only – in – the artist's – imagination – existing – nature. The material tangibility of the "flame", "sky", "meadow" or "sea" segments is a sign devoid of the meanings of the visible. The central forms *(ergon)* with their Matisse-like mimetic quality which have petals as their frames *(parergon),* are a kind of imaginary magic which preserves the purity of thought, expression and soul, and pushes death aside as negative energy ("Magic against Alcoholism", "Magic for Preserving Philanthropy", "White Magic", "Magic against Snake Bites", "Magic for a Happy Return Home"). If we have in mind that all these magic operations observe an aestheticism/hedonism and artistic inventiveness on a level which primarily strives towards maximum individuality, it becomes clear that the problem may be reduced to the phenomenological plane. The careful selection of structures on that self-made paper implies a simultaneous care for the nuances of white and the relations close to it. His insistence on the tangible quality, apart from the supreme role of the visual and somewhat of the olfactory, arouses spatial and temporal connotations. All this requires a highest possible sensual and comprehensive encompassment of the artist's result.

b e a u t i f u l

Behind the proposed hedonism lies the artist's well-known view of the optimistic, eudaemonistic contact with the world, of the beautiful as the condition for a happy individual and, in a sense, for a RETURN TO AESTHETICISM – a view which is more and more often indicated/predicted as the dominant one at the end of the century. The suggested aesthetic euphoria unites **the state before** and **the state now** in that purified condensed type where the didactic and moralizing questions such as **what would be, what should be** or **why is it so...** are replaced by ennoblement of what is now and here, and which tomorrow has the chance of becoming a poetry of fulfillment, of the selffulfilled individual as a subject.

p l a y

And, of course, there are in these familiar views of Šemov's references to play, which is the beginning and the end of everything for him. What lies in -between is the great secret which the artist enters in order to go out without discovering it, without even confirming its existence; it can be touched, but cannot be conquered, yet it is sufficient food for going forward. Šemov's play follows **the principle of repetition** of the sign or trace. It sticks not to the familiar and sometimes dull geometrical repetition of the pattern (like in op – and pop-art), but to the repetition of the apparently equal (of the similar), where the repeated segment (manuscript) is not lost or annihilated as in the aforesaid art trends, but on the contrary, becomes strengthened even more, as it confirms itself in the different, not the equal. It is an exciting characteristic of his language which excludes satiety, emphasizes hunger for more food – for going further – and enriches even more the density of meanings. "The trace," notes Jacques Derrida, "is what canot be reduced to the simplicity of the present... The trace is nothing, it is not a being, it goes beyond the question of what it is, but also makes it posiible. The quest is thinking of what is not here, what is absent, which was, but is now no more here in its entirety, what has remained from past being and points to elapsed time, to the past, to the absent object,... the trace is part of the whole, a fragment of something bigger, something existing, from which it was filtered out; the trace has remained only as a sign which points to something that should be understood, reread, re-told, re-newed and is a basis for metaphysical knowledge."[2]

"p a p e r"

And now again, a few words about Šemov's paper. Until 1985 he used the sheet of paper mainly as a base, considering it equal to all other bases. In his "Miracles of the Meadow" cycle the paper has connotations of building material (a functional character). From the ready paper, the artist makes flying objects, fans, kites, "boats", accordions, magic objects, pockets... which have lost their identity in the general constellation of the composition; the

sign has been desemanticized. A few years later (particularly during his stay in the United States), Šemov accepts the idea of making paper himself from cellulose mash (fibres extracted from various plants: cotton, hemp, mallow, wood, rice...). From this mixture he makes objects that follow the mimesis of, for instance, tree/wood on relief surfaces and planes (representing a lucidly devised counterprocess – getting wood out of cellulose). The structure (granulation), texture, colour and forms are sufficient elements for building an interesting artistic world. Now paper loses its secondary significance and is given a central position – it becomes the alpha and omega of the creative process, it exists and acts as a subject. Šemov eases the tension of the classical drawing between the passive state of paper and the active one of the pen/brush, and thus both the drawing and the material become strengthened in one coherent body.
The art of Šemov's most recent works is a direct consequence of this procedure. And there is no doubt that this procedure unites the craftsman and the artist in one person. Perhaps nowadays some artists would approach such a procedure with scepticism. But Šemov is an artist who always confronts problems as new, original and encountered for the first time. He often starts from one thing in order to continue his play ab ovo, always squeezing out from that beginning traces bearing the sign of this individual power of seduction. And, in principle, we have no desire to oppose seduction.

a n g e l s

We have previosly mentioned Šemov's detachment from the "upper states"[3] (reality). I see that "detachment" in his most recent works as an elevation into the higher spheres. Angels, whose prototypes have been watching us for centuries from the FRIEZE OF ANGELS in the Church of St. Sophia in Ohrid, have arisen from the cellulose mash. The angels are, as Pavle Florenski writes, "witnesses of the border between the visible and invisible, like symbolic images of the vision in the transition from one knowledge into another... And it is not accidental that these witnesses, which make the invisible close and visible by their angelic figures, have long since been called by the people angels in the flesh."[4]
That space of transformation of the visible in no – more – so – designated – is also a subject of elaboration of the Macedonian young painter Jovan Šumkovski. But while he makes his transformations on another level and within the framework of the non-figurative expression, Šemov has chosen the figurative one. The fact that this choice points to tradition and religion is not irrelevant. But it is also a result of the ontological identification with the philosophical and artistic questions about the possible interference between the visible and the invisible. The Angel – a creation only – existing – in the idea – is abstract in itself. His being part of the metaphysical sky is implied with nothing else but contours, while his boody remains transparent/empty or gapes open – as a window through which light circulates. Light "is indivisible in itself and inseparable from the Sun that shines in outer space."[5] The whiteness (non-colour, non-real) of the paper, the perforations (disburdening of volume and weight) and the angel's figure, all of them remind us of a pressed incarnation of the non-material with modem terminology, but non too far from the spirituality of medieval icon-painters when they created "the angelic icons of the angelic world"[5] – symbols of a highly subtle area.
Christianity considers the wings (angels) as a pneuma (spirit). The elevation proposed by Šemov through DEIFICATION of the artistic expression can – only – be – understood – as estrangement from earthly existence. The way he enters the ontological core of the paper (created by his own hand) and the way in which he delivers the body of the angel from the matter so created (in the second act of creation) – all this, almost emulating his own rules of art production, must link us with that transcending state of the spirit of the ancient iconpainter who had the honour of bringing down the invisible to Earth, a sight only known to gods.

Sonja Abadžieva

Notes

[1] In this connection, Orson Welles says: "When you make a film, you either imitate somebody or try not to imitate anybody, but the most important thing is to preserve your innocence." Orson Welles in a BBC London programme.

[2] Jacques Derrida, Istina u slikarstvu (The Truth in Painting), Svijetlost, Sarajevo, 1988.

[3] See: Pavle Florenski, Ikonostas (Iconostasis), Jasen, Nikšić, 1990.

[4] *Ibid.*, p. 38.

[5] *Ibid.*, p. 41.

[6] *Ibid.*, p. 38.

Во Регенсбург во Германија во 18-от век љубопитниот Д-р Јакоб Кристијан Шефер успеал да направи хартија од зелка, од патлиџан, од морков. Џон Мејсон од Англија, во педесетите години од овој век ја полнел машината за мелење месо, со треви од својата градина, за да создаде своја хартија. Јас ја посакував хартијата на мој начин.
Во уметноста мојот сон беше – ливадите да ги пренесам во ателјето. После секое планинско талкање, ранецот мој ширеше мириси од ајдучката трева; глуварчето, овчарското торбиче и листовите од водопија мамеа со својата свежина; засекливата трева за „чувај од лошо“, се просончуваше во прозрачен стаклен сад; меѓу два цртежа, чајот од мајкина душичка ми претставуваше одмор а по некоја китка сулфурест смил, виолетова цветовина од мента или црвена булка ќе заскитаа меѓу моите работни скици и објекти од хартија.
Ги консултирав старите книги. Се дружев со билкари. Посетив мајстори за рачно правена хартија. Патот до хартијата секогаш почнуваше од планината: треба да се појде таму горе, да се наберат билки. Да се одвои внимателно кората од стебленцето со помош на пареа и истата да се исчисти од зелениот хлорофил. Добиените билни влакна треба да се истолчат со дрвен толчник врз рамна подлога и така развлакнети долго да се цедат низ се поситни цедалки. Откако ќе се добие целулозна каша треба да се направи сито, како што старите мајстори тоа го правеле и со него да се нацрпи од кашата. Штом водата ќе се исцеди, на дното од ситото ќе се појави хартијата со сета своја убавина.
Овој процес мене ми понуди градежен материјал, прозрачен превез во кој билките ќе го оставаат својот цветен траг, мирисот, формата.
Конечно ми појде од рака да ја пренесам ливадата преку кондензацијата што ја нудеше процесот на рачно правената хартија.
Не знам што уште овој процес може да ѝ понуди на мојата љубопитност. Дали може одовде да се допре до филозофијата на вегетативниот живот, до тајните на постоењето или опстанокот. Дали ќе ми се појават добрите мали ливадски божества со нивните во векови скриени чудотворности и магии?
Најверојатно е (ова го знам) дека ќе остане само по некоја заробена билка со мирисот што ќе исчезне и бојата што ќе се запече во влакненцата, како траги од преголемата желба да се допре до суштината.

Шемов Симон
21.V 1991

In 18th century Germany, in Regensburg, the inquiring mind of Doctor Jacob Christian Schaeffer managed to make paper out of cabbage, tomatoes and carrots. In the 1950s, John Mason in England filled his mincer with grass from his garden in order to make his own paper. I wanted to make paper in my own way.

My dream in art was to move the meadows into my studio. After my mountain wanderings, my rucksack spread smells of yarrow; the dandelion, shepherd's purse and chicory leaves beguiled with their freshness; the St. – John's-wort which "warded off evil spirits" sunbathed in a transparent jar; the wild thyme tea was refreshing between two drawings, and an occasional bunch of yellow helichrysum, violet mint or Oriental poppy would find their place among my sketches and paper objects.

I consulted old books. I made friends with herbalists. I visited masters of self-manufactured paper. The journey to the paper always began with the mountain: one had to climb up there to gather herbs. You had to carefully steam off the covering from the stem and remove the green chlorophyll. The herb fibres obtained in this way had to be beaten with a wooden pestle on a flat surface and filtered through finer and finer strainers. After you get your cellulose mash you make a sieve, as the old masters did, and put some of the mash in it. As soon as the water drains off, the paper appears on the bottom of the sieve in all its beauty.

This process provided me with a building material, a transparent veil where herbs left their flowery trace, smell and form.

I finally managed to move the meadow by condensation which the process of self-manufactured paper offered me.

I do not know what else this process can offer to satisfy my curiosity. Is it possible in this way to touch the philosophy of the vegetable kingdom, the secrets of existence and survival? Will I see the good little meadow deities with all their miracles and spells hidden over the centuries?

Yet it is most likely (this I know for sure) that only a few captured herbs will remain on the paper with their smell disappearing and colour sealed in the fibres, as traces of the overwhelming desire to touch the essence.

Simon Šemov
May 21, 1991

СИМОН ШЕМОВ

Роден е 1941 година во Кавадарци. Дипломирал на Академијата за ликовни уметности во Белград во 1964 година. Посетувал постдипломски студии за сликарство и графика на Slade School of Fine Arts во Лондон 1971/72 година. Од 1970 до 1981 предавал сликарство на Архитектонскиот факултет во Скопје, а од 1981 до денес е вонреден професор на Факултетот за ликовни уметности во Скопје.
Студиски престој во САД, СССР, ЧССР, Полска, Франција, Унгарија, Грција, Австрија, Германија, Италија и Бугарија.
Адреса: Бул. „Партизански одреди" 101/1-10, Скопје, тел. 251-739

НАГРАДИ

1968 – Награда на ДЛУМ „Нерешки мајстори", Скопје;

1969 – Награда за сликарство на весникот „Млад Борец", Скопје;

1979 – Награда за графика на ДЛУМ „Нерешки мајстори", Скопје;

1980 – Награда за сликарство „Лазар Личеноски", Скопје;

1981 – Откупна награда на IV Триенале на современата југословенска графика, Битола;

1982 – Награда на НУБ „Климент Охридски" на годишната графичка изложба на ДЛУМ, Скопје;

1984 – Награда на Уметничката галерија „Моша Пијаде" на V Триенале на југословенската графика, Битола;

1985 – Награда „Никола Мартиноски" на годишната изложба на ДЛУМ, Скопје

1987 – Сомбор, Награда на IX триенале на југословенскиот цртеж;

1991 – Награда и откупна награда на 13 загребачка изложба на југословенскиот цртеж.

КОЛЕКЦИИ:

Делата на Симон Шемов се наоѓаат во многу музеи, галерии и приватни збирки во Скопје, Белград, Загреб, Штип, Струмица, Кавадарци, Кралево, Ниш, Пула, Ечка, Љубљана, Задар, Зрењанин, Прилеп, Лондон, Њујорк, Сан Франциско, Лос Анџелес, Минхен, Брадфорд, Единбург, Глазгов, Солун, Амстердам, Париз, Осло, Москва, Лисабон, Прага, Хелсинки, Њу Џерси итн.

САМОСТОЈНИ ИЗЛОЖБИ

1965 Скопје, Работнички универзитет;

1968 Белград, Коларчев народни универзитет;
Скопје, Работнички универзитет (МСУ);

1969 Скопје, Уметничка галерија (организација МСУ);

1970 Струмица. Работнички универзитет;
Скопје, Драмски театар (со Душан Перчинков);

1972 Брадфорд, New Line Gallery;
Лондон, Југословенски клуб:

1973 Единбург, New 57 Gallery;

1976 Скопје, Музеј на современата уметност;
Скопје, Галерија „25 мај“ (со Никола Фидановски);

1978 Кавадарци, Градски музеј;

1981 Скопје, Центар за култура и информации;

1985 Скопје, Уметничка галерија;
Зрењанин, Савремена галерија;

1986 Скопје, Музеј на современата уметност (со Никола Фидановски);

1990 Њујорк, Југословенски културно-информативен центар;
Скопје, Галерија „Селект“;

1991 Скопје, Музеј на современата уметност;

ГРУПНИ ИЗЛОЖБИ

1966 – Скопје, Уметничка галерија, Пролетна изложба на ДЛУМ;
– Струмица, Меѓународна ликовна колонија;

1967 – Скопје, Салон на МСУ, Современо македонско сликарство – млада генерација;
– Белград, Саем, III југословенско триенале;
– Скопје, Работнички дом, Современи македонски уметници – актуелни тенденции;
– Скопје, Салон на МСУ, Аспекти на цртежот во Македонија;
– Струга, Салон на поезијата и на сликарството;
– Струмица, Меѓународна ликовна колонија;
– Скопје, Уметничка галерија, Изложба на ДЛУМ;
– Нови Сад, Трибина младих, Македонски уметници од најмладата генерација;

1968 – Скопје, Уметничка галерија, Наше минато;
– Скопје, Уметничка галерија, Изложба на ДЛУМ;
– Софија, IX меѓународен фестивал на млади;

1969 – Скопје, Уметничка галерија, 25 години АСНОМ;
– Кавадарци, Народна библиотека, Ликовно-поетски средби;
– Скопје, Фоаје на Драмски театар, Млади македонски уметници;
– Словењ Градец, Umetnostni paviljon, Ангажираната уметност во Југославија 1919 – 1969;
– Белград – МСУ; Сараево – Umjetnička galerija;
Загреб – Moderna galerija: Современа македонска уметност – сликарство, скулптура, објекти;
– Анкара, Истанбул – Музеј на сликарство и скулптура, Современа македонска уметност;
– Ферара, Chiesa di San Marco, Современа македонска уметност;

1970 – Скопје, Уметничка галерија, Моето сакано дело;
– Скопје, Уметничка галерија, 25 изложба на ДЛУМ;
– Франција: Ним – Musée des Beaux Arts: Шел – Centre culturel de la ville de Chelles, 10 македонски сликари;

– Струмица, Меѓународна ликовна колонија;
– Загреб, Изложба на СЛУЈ:

1971 – Скопје, Уметничка галерија и Музеј на современата уметност, Нашето историско минато во делата на ликовните уметници на Македонија;
– Скопје, Музеј на современата уметност, Дела на македонски уметници од колекцијата на МСУ – Скопје;

1972 – Скопје, Центар за култура и информации, Македонски уметници од младата генерација;
– Романија: Јаши и Пиатра Неамц – Централен изложбен павилјон, Современа македонска уметност;

1973 – Полска: Кажимиеж Долни, Дела од Меѓународната ликовна колонија;
– Врњачка Бања, Галерија културног центра, 7 млади македонски уметници;
– Скопје, Уметничка галерија, Графичка изложба на ДЛУМ;
– Скопје, Меѓународна недела на уметноста (СЛУЈ);

1974 – Полска: Лублин, I меѓународна ликовна колонија;
– Скопје, Уметничка галерија, 30 години на ДЛУМ;

1975 – Сомбор, Градски музеј, III југословенско триенале на цртеж;
– Скопје, Уметничка галерија, Изложба на ДЛУМ;
– Бања Лука, Dom kulture, Есенски салон;
– Скопје, НУБ „Климент Охридски“, ДЛУМ цртеж '75;

1976 – Загреб, Galerija Forum, Македонски уметници;
– Скопје, НУБ „Климент Охридски“, ДЛУМ цртеж '76;

1977 – Задар, Синиот салон;
Атина, Ethniki Pinakothiki Alexander Soutzos Museum, Современа југословенска уметност;
– Скопје, НУБ „Климент Охридски“, ДЛУМ цртеж '77;

1978 – Грац, Neue Galerie am Landesmuseum Joanneum, 16 современи македонски уметници;
– Скопје, НУБ „Климент Охридски“, 9 графичка изложба на ДЛУМ;
– Бања Лука, Dom kulture, Современа македонска уметност;
– Суботица, Ликовни средби;
– Грац, Neue Galerie am Landesmuseum Joanneum, Дела од 13 меѓународна ликовна колонија во Штаермарк
– Битола, Уметничка галерија, III триенале на современата југословенска графика;

1979 – Скопје, НУБ „Климент Охридски“, 10 графичка изложба на ДЛУМ;
– Скопје, Музеј на современата уметност, 34 изложба на ДЛУМ;
– Скопје, НУБ „Климент Охридски“, ДЛУМ цртеж '79;
– Бања Лука, Dom kulture, Фотографијата во ликовната уметност;

1980 – Крањ, Јесеници, Шкофја Лока, Радовљице, Современа југословенска графика;
– Скопје, НУБ „Климент Охридски“, 11 графичка изложба на ДЛУМ;
– Белград, Салон „Борбе“, Современи македонски графичари;
– Скопје, Музеј на современата уметност, 35 години ДЛУМ;
– Скопје, НУБ „Климент Охридски“, ДЛУМ цртеж '80;

1981 – Скопје, НУБ „Климент Охридски“, 12 графичка изложба на ДЛУМ;
Загреб, Galerija Forum, Современа графика во Македонија;
– Скопје, Музеј на современата уметност, 7 изложба на СДЛУЈ;
– Сомбор, Графски музеј, VII триенале на современиот југословенски цртеж;
– Битола, Уметничка галерија, IV триенале на современиот југословенски цртеж;
– Скопје, Уметничка галерија, 36 изложба на ДЛУМ;

1982 – Скопје, НУБ „Климент Охридски“, 13 графичка изложба на ДЛУМ;
– 'Ржаново, Ликовна колонија „Фени“
– Ниш, Сиќево 82;

1983 – Скопје, НУБ „Климент Охридски“, 14 графичка изложба на ДЛУМ;
– Равне на Корошкем, Изложба на дела од ликовната колонија;
– Прилеп, Изложба на меѓународната ликовна колонија;

1984 – Скопје, Галерија „25 мај“, Нови појави во македонската ликовна уметност во последната деценија;
– Скопје, НУБ „Климент Охридски“, 15 графичка изложба на ДЛУМ;
– Скопје, Музеј на современата уметност, 40 години македонско ликовно творештво;
– Битола, Уметничка галерија, V триенале на современата југословенска графика;
– Скопје, НУБ „Климент Охридски“, ДЛУМ цртеж '84;

1985 – Сараево, Collegium Artisticum, Поглед на 80 години – Витално – отворено;
– Карловац, Galerija Vjekoslav Karas, IV БАЈ;
– Берлин, Deutsche Staatsbibliothek, Модерна македонска графика;
– Белград, Културни центар града Београда, Современа македонска графика;
– Скопје, НУБ „Климент Охридски“, ДЛУМ цртеж 85;

1985/86 – Загреб – Galerija suvremene umjetnosti; Скопје – Музеј на современата уметност; Белград – Музеј савремене уметности; Кавадарци – Музеј–Галерија: Од чудотворностите на ливадата до радоста на живеењето“;
– Белград – Музеј савремене уметности; Сараево – Umjetnička galerija BiH; Нови Сад – Галерија савремене ликовне уметности; Скопје – Музеј на современата ликовна уметност; Приштина – Галерија уметности; Загреб – Galerija suvremene umjetnosti; Љубљана – Moderna galerija; Цетиње – Умјетнички музеј Црне Горе; Марибор – Umetnosna galerija: Југословенска графика 1950 – 1980;

1986 – Сиднеј, Аделаид и Мелбурн (Австралија), 15 современи македонски графичари;
– Ташкент, Сала на Сојузот на ликовните уметници на Узбекистан, Современи македонски графичари:
– Апатин, Љубљана, Геометриската уметност денес

1987 – Скопје, Музеј на Македонија, Геометризмот и неговите видови во македонското сликарство;
– Карловац, Galerija Vjekoslav Karas, V БАЈ;
– Атина, Ethniki Pinakothiki Alexander Soutsos Museum, Современа југословенска уметност;

– Скопје, НУБ „Климент Охридски", ДЛУМ цртеж '87;
– Џанг Си (Кина), 15 современи македонски графичари;

1988 – Скопје, Галерија „25 мај", „Цртеж, цртеж – објект"
– Скопје, НУБ „Климент Охридски", 19 графичка изложба на ДЛУМ;
– Белград, Саем, VI белградско триенале на ликовните уметности;
– Апатин, Сликарство – простор;

1989 – Москва, Государстенная ордена Ленина библиотека СССР имени В. И. Ленина, Македонска графика;
– Скопје, НУБ „Климент Охридски", 20 графичка изложба на ДЛУМ;
– Сараево, Collegium Artisticum, Југословенска документа
– Херцег Нови, Галерија „Јосип Бенковиќ", Зимски салон;
– Јаромјеж (Чехословачка), Градска галерија, Современа македонска графика;
– Находа (Чехословачка), Градска галерија, Современа македонска графика;
– Ереван, Ерменија, Југословенските уметници за Ерменија;
– Скопје, Музеј на Македонија, За Ерменија;
– Белград, Графички колектив, современа македонска графика;
– Келн, Современа македонска графика

1990 – Прага, Дом на народната писменост и Братислава, Палата Патвихо, Современа македонска графика;
– Скопје, НУБ „Климент Охридски", 21 графичка изложба на ДЛУМ;
– Битола, Уметничка галерија, VII триенале на современата југословенска графика;
– Кралево; Народни музеј, 6 македонски графичари;
– Скопје, НУБ „Климент Охридски", ДЛУМ цртеж '90;
– Риека, Moderna galerija, 12 меѓународно биенале на цртеж;
– Белград, Академија наука и уметности, Ликовна изложба на еколошка тема;

1991 – Загреб, Kabinet grafike JAZU i Umjetnički paviljon, 13 загребачка изложба на југословенскиот цртеж;
– Вашингтон, Изложба на 10 македонски ликовни уметници, Нов литературен и уметнички салон „Пастареа".

АКЦИИ И ИНТЕРВЕНЦИИ

Во соработка со сликарот Никола Фидановски – Кочо, Симон Шемов на различни локации реализирал многубројни акции и интервенции во простор:

1968 – Варна (Златни песоци), Хепенинг;

1973 – Локув, Дешат–Кораб, интервенции во природата, тотеми;
– Скопје, „Расцветан булевар";
– Скопје, хепенинг во ателјето на Петар Мазев (повеќе учесници);

1974 – Скопје, интервенција во просторот пред стоковната куќа „Мост";
– Скопје, интервенција во екстериерот на ателјето на Петар Мазев (повеќе учесници);

1976 – Скопје, боени интервенции врз објекти во Домот на младите;

1982 – Скопје, акции и интервенции во екстериерот на Музејот на современата уметност;

1983 – Прилеп (во близина на манастирот Св. Аранѓел) „Растркалано клопче", „Сини и црвени плочи", „Уништување на камен со сина боја" (повеќе учесници)

1984 – Скопје, изведени повеќе акции во рамките на изложбата „Нови појави во македонската ликовна уметност" во Домот на младите „25 мај";
– Скопје, ликовни интервенции „Во чест на Рембрант" во месарницата „Баце" (повеќе учесници);

1985 – Скопје (Водно), „Просторно делување на боите" (повеќе учесници);
– Скопје, Музеј на современата уметност: интервенции во простор „Ригеста палета" и „Интервенција X" (повеќе учесници).

SIMON ŠEMOV

Born 1941 in Kavadarci. Graduated from the Academy of Fine Arts in Belgrade in 1964. Attended postgraudate studies (painting and graphics) at the Slade School of Fine Arts at the London University College in London in 1971/72. From 1970 up to 1981 he teaches painting and drawing at the Faculty of Architecture in Skopje and from 1981 at the Academy of Fine Arts in Skopje.
Address: Partizanski odredi 101 – 1/10, 91000 Skopje

ONE – MAN EXHIBITIONS

Skopje – 1965, 1969, 1970, 1976, 1981, 1985, 1990, 1991;
Strumica – 1970; Belgrade – 1986; Bradford – 1972; London – 1972; Edinburgh – 1973; Kavadarci – 1978; Zrenjanin – 1985; New York – 1990.

GROUP EXHIBITIONS

From 1964 participates in the DLUM and SLUJ (The Society of Yugoslav Artist) exhibitions, and in numerous traditional manifestations (Sombor, Belgrade, Banja Luka, Zadar, Skopje etc.). Šemov also participated in many representative exhibitions in the country and abroad: Skopje, Novi Sad, Belgrade, Zagreb, Sarajevo, Sofia, Istambul, Ankara, Athens etc.

PRIZES

1968 – „Nereški majstori" Prize, Skopje;

1969 – Prize of „Mlad borec", Skopje;

1979 – „Nereški majstori" Prize, Skopje;

1980 – „Lazar Ličenoski" Prize, Skopje;

1981 – Purchase Prize at the 4th Trienial of the Contemporary Yugoslav Print, Bitola;

1982 – Prize from NUB „Kliment Ohridski" at the Annual Print Exhibition of DLUM, Skopje;

1984 – Prize from the Art Gallery „Moša Pijade" at the 5th Triennial of Yugoslav Print – Bitola;

1985 – „Nikola Martinoski" Prize, Skopje;

1987 – Sombor, Award on the IX Triennial of Yugoslav drawing;

1991 – Prize and Purchase Prize at the 13th Zagreb's Exhibition of Yugoslav Drawing;

PROJECTS: ACTIONS AND INTERVENTIONS

1968 – Vama (Zlatni pesoci), Happening;

1973 – Lokuv, Dešat – Korab, Interventions in the nature, Totems...;
- Skopje, Boulevard in Blossom;
- Skopje, Happening in the Petar Mazev's studio;

1974 – Skopje, Intervention on the iron frame-work of „Most" department store;
- Skopje (Saraj), Painted interventions on the pavement (exterior of P. Mazev's studio);

1976 – Skopje, Colour interventions on objects in „25 may" House of the Young;

1982 – Skopje, Museum of Contemporary Art: Interventions in Space;

1983 – Prilep (near the monastery of Sveti Arhangel): „Rolling Skein“, „Blue and red plates“, „Destruction of a large stone with blue paint“;

1984 – Skopje, „25 may“ House of the Young, many actions as part of the exhibition „New trends in Macedonian visual arts“;
– Skopje, Bace Butcher's Shop: visual interventions „In honour of Rembrandt“;

1985 – Skopje (Mount Vodno): „Spatial Effects of colours“;
– Skopje, Museum of Contemporary Art: „Interventions in Space“ and „Intervention – X“.

ОДБРАНА БИБЛИОГРАФИЈА*
SELLECTED BIBLIOGRAPHY

1976 КЛИМАН, Алдо
УМЕТНОСТ КАКО ДИОГЕНОВА ЛАМБА (Во:) Симон Шемов (Каталог) изд. Скопје, Музеј на современата уметност, 1976

КЛИМАН, Алдо
ЧЕКОРИ ОД СЕДУМ МИЛЈИ
Современост, Скопје, 1976, бр. 2-3, стр. 31-35

ВАСЕВА, Викторија
ТРИ ИНТЕРЕСНИ ИЗЛОЖБИ
Културен живот, Скопје, 1976, бр. 5-6, стр. 25

1977 PETKOVSKI, Dr. Boris
FIGURACIJA SEDAMDESETIH GODINA (Bo:) Deveti plavi salon, Zadar (izd.) Narodni muzej, 1977

1978 (ПРЕДГОВОР. Во:) Симон Шемов (Каталог) Кавадарци, Музеј-Галерија, 1978

1981 ПЕРЧИНКОВ, Душан
(ПРЕДГОВОР. Во:) Симон Шемов (Каталог. Скопје, Центар за култура и информации, 1981

ТЕОДОСИЕВСКИ, Златко
ГРАФИКИТЕ НА ШЕМОВ
Културен живот, Скопје, 1981, бр. 6, стр. 23

АБАЏИЕВА, Соња
ЗА САМОСТОЈНАТА ИЗЛОЖБА НА СИМОН ШЕМОВ ВО ЦЕНТАРОТ ЗА КУЛТУРА И ИНФОРМАЦИИ НА ГРАД СКОПЈЕ
Современост, Скопје, 1981, бр. 7, стр. 117-118

1981/82 VASEV DIMESKA, Viktorija
SKOPSKA LIKOVNA KRONIKA. Samostojna razstava rizb Simona Šemova
Sinteza, Ljubljana, 1981/82, br. 55, 56, 57, str. 143-144

1983 ПИРКОВСКА, Конча
КОЛОРИСТИЧКА ИНТЕРВЕНЦИЈА ВО ПРОСТОРОТ
„А": Списание за култура на просторот, 1983, бр. 1, стр. 81-83

1984 PETKOVSKI, Boris
LA TRADITION ANTIQUE DANS L'ART CONTEMPORAIN DE LA REPUBLIQUE SOCIALISTE DE MACEDOINE (Bo:) L'art contemporain et le monde grec/ Actes du XVIIIe Congrès de l'Association Internationale des Critiques d'Art (AICA)/, Athènes, Grèce 1984, 210, 211

1985 САЗДОВА, В(инка)
СО ЈАЗИКОТ НА ДЕТСКАТА ИГРА. Разговор со Симон Шемов, академски сликар од Скопјек
Вечер, Скопје, 16.IV 1985, бр. 6764, стр. 11

В. К.
СУДИР НА СПРОТИВНОСТИТЕ. Разговор на изложба
Нова Македонија, Скопје, 21.IV 1985, бр. 13739, стр. 10

ВЕЛИЧКОВСКИ, В(ладимир)
ВО „ДУХОТ НА ВРЕМЕТО". Кон изложбата на графики и графички интервенции од Симон Шемов во Уметничката галерија во Скопје Нова Македонија, Скопје, 23.IV 1985, бр. 13741, стр. 9

ГИЛЕВСКИ, Паскал
ИГРА СО БЕСКОНЕЧНОСТА. За новите графики на Симон Шемов во Уметничката галерија во Скопје
Вечер, Скопје, 3.V 1985, бр. 6777, стр. 9

БАРИШИЌ, Ладислав
ИГРАТА – ДЕФИНИЦИЈА НА ЛИКОВНИОТ ЧИН. Кон самостојната изложба на Симон Шемов, Уметничка галерија – Скопје, април-мај 1985
Екран, Скопје, 3.V 1985, бр. 755, стр. 34

BARIŠIĆ, Ladislav
U KORESPODENCIJI S VREMENOM. O samostalnom nastupu Simona Šemova...
Око, Загреб, 4.VII 1985, бр. 347, стр. 25

ТЕОДОСИЕВСКИ, Златко
ВО ПОТРАГА ПО НОВОТО. Самостојна изложба на Симон Шемов
Културен живот, Скопје, 1985, бр. 4-5, стр. 30-31

ПАУНОСКИ, Љубен
ШАРМАНТЕН ЕКЛЕКТИЦИЗАМ. Графики и графички интервенции од Симон Шемов, Уметничка галерија, Скопје 1985
Разгледи, Скопје, 1985, бр. 5, стр. 545-546

ПЕТКОВСКИ, Борис
АНТИЧКАТА ТРАДИЦИЈА ВО СОВРЕМЕНАТА МАКЕДОНСКА ЛИКОВНА УМЕТНОСТ
Разгледи, Скопје, 1985, бр. 2-3, стр. 154, 155

ABADŽIEVA DIMITROVA, Sonja
GRAFIKA U MAKEDONIJI (Bo:) Jugoslovenska grafika 1950-1980.
Jugoslovenska umetnost XX veka (Katalog) Beograd, Muzej savremene umetnosti, 1985

ABADŽIEVA DIMITROVA, Sonja
ПРЕДГОВОР. Bo:) Od čudotvornosti livade do radosti življenja.
Šest makedonskih umjetnika (Каталог) Zagreb. Galerija suvremene umjetnosti, 1985

VUKIĆ, Feda
„SUVREMENA“: ŠESTORO MAKEDONSKIH UMJETNIKA
Studentski list, Zagreb, 12.XII 1985, br. 908, str. 23

DOMIĆ, Ljiljana
GOVOR OSAMDESETIH. Uz postav „Šest makedonskih umjetnika“ u Galeriji suvremene umjetnosti u Zagrebu
Vjesnik, Zagreb, 14.XII 1985, br. 13744, str. 11

ILIĆ, J.
DRUKČIJE STVARALAČKO REAGIRANJE. Šest makedonskih likovnih umjetnika na skupnoj izložbi u Zagrebu
Večernji list, Zagreb, 24.XII 1985, br. 8091, str. 11

1986 АБАЏИЕВА ДИМИТРОВА, Соња
(ПРЕДГОВОР. Во:) Шест македонски ликовни уметници. „Од чудотворностите на ливадата до радоста на живеењето“ (Каталог) Скопје, Музеј на современата уметност, 1986

АБАЏИЕВА ДИМИТРОВА, Соња
КОН АФИРМАЦИЈАТА НА ЛИКОВНИОТ ЕНТИТЕТ. За изложбата на шестмината македонски ликовни уметници во Загреб и Скопје
Разгледи, Скопје, 1986, бр. 3, стр. 215-218

АБАЏИЕВА ДИМИТРОВА, Соња
ЕСТЕТСКАТА КАТЕГОРИЈА КАКО МЕТАФОРА НА ЧОВЕКОВОТО ОСЛОБОДУВАЊЕ Разгледи, Скопје, 1986, бр. 5-6 стр. 416-433

АБАЏИЕВА ДИМИТРОВА, Соња
ПРЕДГОВОР (Во:) Симон Шемов, Никола Фидановски. Акции и интервенции 1973-1985 (Каталог) Скопје, Музеј на современата уметност, 1986

АБАЏИЕВА ДИМИТРОВА, Соња
ПООПШТЕСВУВАЊЕ НА ЕСТЕТСКОТО. За ретроспективната изложба: Шемов-Фидановски во МСУ, Скопје
Современост, Скопје, 1986, бр. 10, стр. 67-69

АБАЏИЕВА ДИМИТРОВА, Соња
ПООПШТЕСТВУВАЊЕ НА ЕСТЕТСКОТО
Комунист, Скопје, 7.XI 1986, бр. 1549, стр. 22

П(ЕТКОВСКИ), Б(орис)
ЗА СИМОН ШЕМОВ – СО ПОВОД
Разгледи, Скопје, 1986, бр. 1-2, стр. 113-114

ТЕОДОСИЕВСКИ, Златко
„ОД ЧУДОТВОРНОСТИТЕ НА ЛИВАДАТА ДО РАДОСТА НА ЖИВЕЕЊЕТО"
Културен живот, Скопје, 1986, бр. 1-2, стр, 36-37

ТЕОДОСИЕВСКИ, Златко
АМБИВАЛЕНТНА УМЕТНИЧКА ПРАКТИКА
Културен живот, Скопје, 1986, бр. 7-8, стр. 27-28

(СИМОН ШЕМОВ. Во:) Владимир Величковски, Ликовен меѓупростор (Нови тенденции во македонската ликовна уметност) изд. Скопје, Млад борец, 1986, стр. 19, 39-48, 49, 75-76, 77-78, 79, 85-87, 120-121- 130, 131, 140, 142

САЗДОВА, Винка
ГРАДОТ СЛИКАРСКО ПЛАТНО. Ликовните уметници Симон Шемов и Никола Фидановски за сопствената алтернативна уметност
Вечер, Скопје, 27.IX 1986, бр. 7211, стр. 10

Ѓ(УРОВСКА), С(офија)
УМЕТНОСТ ШТО НЕ Е ЗА ПРОДАЖБА. Средби на изложба
Нова Македонија, Скопје, 28, IX 1986, бр. 14255, стр. 10

1987 DESPOTOVIĆ, Jovan
OD ČUDOTVORNOSTI LIVADE DO RADOSTI ŽIVLJENJA. Šest makedonskih umetnika
Moment, Beograd, 1987, br. 8, str. 57

1989 (СИМОН ШЕМОВ. Во:) Борис Петковски, за македонската уметност, Скопје, (изд.) Наша книга, 1989., стр. 35, 46, 49, 50, 51, 53, 59, 67, 70, 136, 162, 181, 285, 286

1990 ПЕТКОВСКИ, Борис
МАКЕДОНСКАТА ГРАФИКА ДЕНЕС. Низ делата на девет графички творци
Разгледи, Скопје, 1990, бр. 1-2, стр. 37

VILIĆ, Nebojša
ASPEKTI RECENTNE MAKEDONSKE UMETNOSTI
Moment, Beograd, 1990, br. 17, str. 24

Ѓ(УРОВСКА), С(офија)
ВАРИЈАЦИЈА НА ЕДНА ТЕМА. Наши средби
Нова Македонија, Скопје, 13.XI 1990, бр. 15735, стр. 11

FIDANOVSKI, Nikola
(ПРЕДГОВОР. Во:) 12. međunarodna izložba crteža (Каталог)
Rijeka, Moderna galerija, 1990

1991 PETROVSKI, Zoran
(ПРЕДГОВОР. Во:) 13. zagrebačka izložba jugoslavenskog crteža
(Каталог) Zagreb, Kabinet grafike JAZU, 1991

* Библиографија за уметникот од 1965 до 1975 год. види во: СИМОН ШЕМОВ (Каталог) изд. Скопје, Музеј на современата уметност, 1976; библиографија од 1965. до 1985 год. (некомплетна) види во: СИМОН ШЕМОВ (Каталог) изд. Скопје, Уметничка галерија и Зрењанин, Современа галерија на Уметничката колонија Ечка, 1985; одбрана библиографија за уметникот од 1973. до 1985 год. види во: СИМОН ШЕМОВ, НИКОЛА ФИДАНОВСКИ. Акции и интервенции 1973-1985 (Каталог) изд. Скопје, Музеј на современата уметност, 1986

КАТАЛОГ

1. МАГИЈА I, 1985, 132 x 148, рачно правена хартија, канап, молив, газа
2. МАГИЈА II, 1985, 140 x 169, рачно правена хартија, индустриска и цртачка хартија, молив
3. МОРЕ И ПРЕТСТАВА ЗА МОРЕ, 1985, 100 x 59, хамер, рачно правена хартија, туш
4. СТУДИЈА ЗА ЛИВАДА СО МАЈКИНА ДУШИЧКА IX, 1985, 60 x 84, рачно правена и индустриска хартија, суви билки
5. МАГИЈА ПРОТИВ ОТРОВЕН БРШЛЕН, 1986, 90 x 75, декоративна јапонска хартија, црн кансон, моливи во боја
6. МАГИЈА ПРОТИВ УДАР ОД ГРОМ, 1986, 83 x 60, графичка и индустриска хартија, небелен козо, молив
7. ПРОШЕТКА НИЗ ЛИВАДА СО АЈДУЧКА ТРЕВА И ЦРВЕН КАНТАРИОН, 1986, 96 x 40, целулоза од оризова слама, канап, сув црвен кантарион и ајдучка трева
8. ПРАЗНИЧНА МАГИЈА, 1986, 115 x 66, памучна и индустриска хартија, канап
9. ЛИВАДА, 1986, 195 x 80, рачно правена хартија, конец, мајкина душичка и дрво
10. МАГИЈА ЗА СОЧУВУВАЊЕ НА ЧОВЕКОЉУБИЕТО, 1986, 167 x 133, белен и небелен козо, декоративна јапонска хартија, кансон, индустриска хартија
11. КОСМИЧКА МАГИЈА, 1986, 155 x 160, индустриска, рачно правена и декоративна јапонска хартија, небелен козо
12. МАГИЈА ЗА ЧОВЕЧКАТА ЉУБОВ, 1986, 161 x 140, графичка и индустриска хартија, белен козо, суви билки
13. ПРАЗНИЧНА МАГИЈА, 1986, 145 x 145, белен и небелен козо, индустриска, графичка и декоративна јапонска хартија
14. МАГИЈА ЗА СРЕЌНО ВРАЌАЊЕ ДОМА, 1986, индустриска, памучна и рачно правена хартија, кансон, белен и небелен козо
15. ТЕМНА ЛИВАДА, 1987, 75 x 45, хартија од голем слез, бел трн и лен, канап, суви цветови од голем слез
16. ЛИВАДА VI, 1987, 98 x 65, памучна и декоративна јапонска хартија, ливадски билки
17. ЛИВАДА VII, 1987, 98 x 65, памучна и декоративна јапонска хартија, суви билки
18. ЛИВАДА V, 1987, 93 x 75, абака, оризова слама, четинари, невен, конец
19. ЛИВАДА СО АЈДУЧКА ТРЕВА, 1987, 114 x 79, оризова хартија, билки, четинарска хартија, сува ајдучка трева, дрво, канап
20. ЛИВАДА VIII, 1988, 85 x 75, четинарска хартија, оризова хартија, суви билки
21. ЛИВАДИ, 1989, 200 x 82, абака, јаже, конец, гранки, билки, оризова хартија
22. ШУМА ЛИВАДИ – ИНСТАЛАЦИЈА, 1989 (12 елементи), променливи димензии (највисока вертикала 178), целулозна каша од оризова слама, четинарска целулоза, пигмент
23. ОХРИДСКИ АНГЕЛ VI, 1990, 74 x 106, абака, јаже, сув цвет од голем слез и џунџуле
24. ОХРИДСКИ АНГЕЛ VII, 1990, 74 x 106, абака, белен и небелен козо, кансон, конец
25. ОХРИДСКИ АНГЕЛ VIII, 1990, 74 x 106, абака, белен и небелен козо, канап, суви цветови од голем слез
26. ГОЛЕМИОТ ОХРИДСКИ АНГЕЛ, 1990, 130 x 170, абака, јаже, конец, суви цветови од голем слез, џунџуле и ајдучка трева
27. ПЛАМЕН, 1990, 56 x 39, абака, моливи во боја
28. ДЕТЕ ШТО СОБИРА БИЛКИ ЗА ХЕРБАРИУМ III, 1990, 102 x 70, абака, јаже, билки
29. ДЕТЕ ШТО СОБИРА БИЛКИ ЗА ХЕРБАРИУМ IV, 1990, 108 x 71, абака, јаже, суви цветови од голем слез
30. ОХРИДСКИ АНГЕЛ I, 1990, 102 x 85, абака, суви цветови од голем слез, канап
31. ОХРИДСКИ АНГЕЛ II, 1990, 112 x 85, абака, јапонска декоративна хартија, канап, суви цветови од голем слез, конец
32. ОХРИДСКИ АНГЕЛ III, 1990, 113 x 85, абака, суви цветови од голем слез, конец, акварелска и рачно правена хартија, молив

33. ОХРИДСКИ АНГЕЛ IV, 1990, 86 x 67, абака, кансон и јаглен
34. ОХРИДСКИ АНГЕЛ V, 1990, 120 x 85, абака, суви цветови од голем слез, јаглен и конец
35. ЦРН ОХРИДСКИ АНГЕЛ, 1990, 112 x 85, небелен козо, памучна хартија, кансон, конец
36. МАЛ ОХРИДСКИ АНГЕЛ I, 1990, 35 x 49, кансон, абака, моливи во боја
37. МАЛ ОХРИДСКИ АНГЕЛ II, 1990, 37 x 48, памучна хартија, кансон, канап
38. МАЛ ОХРИДСКИ АНГЕЛ III, 1990, 46 x 55, небелен козо, абака, кансон, бел молив
39. МАЛ ОХРИДСКИ АНГЕЛ V, 1990, 53 x 69, абака, индустриска хартија, јаглен, темпера
40. МАЛ ОХРИДСКИ АНГЕЛ IX, 1990, 51 x 68, абака, акварелска хартија, небелен козо
41. МАЛ ОХРИДСКИ АНГЕЛ XI, 1990, 42 x 55, белен козо, абака, акварелска хартија, акварел
42. МАЛ ОХРИДСКИ АНГЕЛ XII, 1990, 35 x 48, белен козо и абака
43. МАЛ ОХРИДСКИ АНГЕЛ XIII, 1990, 35 x 47, небелен козо, акварелска хартија
44. МАЛ ОХРИДСКИ АНГЕЛ XV, 1990, 149 x 59, кансон, абака, небелен козо
45. МАЛ ОХРИДСКИ АНГЕЛ XVI, 1991, 39 x 145, абака, кансон
46. МАЛ ОХРИДСКИ АНГЕЛ IX, 1991, 65 x 85, абака, белен козо, декоративна јапонска хартија, мајкина душичка

CATALOGUE

1. MAGIC I, self-made paper, cord, pencil, gauze
2. MAGIC !!, self-made paper, industry and drawing paper, pencil
3. SEA AND A SEA IDEA, Hammer-paper, self-made paper, India ink
4. STUDY OF A MEADOW WITH THYME IX, self-made and industry paper, dry herbs
5. MAGIC AGAINST POISON IVY, Japanese decorative paper, black Canson, pencils in colour
6. MAGIC AGAINST THUNDER, graphic and industry paper, raw kozo, pencil
7. WALK IN A MEADOW WITH YARROW AND RED ST. – JON'S–WORT, rice straw cellulose, cord, dry red St. – John's-wort and yarrow
8. HOLIDAY MAGIC, cotton and industry paper, cord
9. MEADOW, self-made paper, yarn, thyme and wood
10. MAGIC FOR PRESERVING PHILANTHROPY, bleached and raw kozo, Japanese decorative paper, Canson, industry paper
11. COSMIC MAGIC, industry, self-made and Japanese decorative paper, raw kozo
12. MAGIC FOR HUMAN LOVE, graphic and industry paper, bleached kozo, dry herbs
13. HOLIDAY MAGIC, bleached and raw kozo, industry, graphic and Japanese decorative paper
14. MAGIC FOR A HAPPY RETURN HOME, industry, cotton and self-made paper, Canson, bleached and raw kozo
15. DARK MEADOW, paper made of hollyhock, white thistle and flax, hollyhock dry flowers
16. MEADOW VI, cotton and Japanese decorative paper, meadow herbs
17. MEADOW VII, cotton and Japanese decorative paper, dry herbs
18. MEADOW V, abaca, rice straw, conifers, marigold, yarn
19. MEADOW WITH YARROW, rice paper, herbs, conifer paper, dry yarrow, wood, cord
20. MEADOW VIII, conifer paper, rice paper, dry herbs
21. MEADOWS, abaca, rope, yarn, branches, herbs, rice paper
22. FOREST MEADOWS – INSTALLATION (12 elements), flexible dimensions (the highest vertical: 178), cellulose mash of rice straw, conifer cellulose, pigment
23. OHRID ANGEL VI, abaca, rope, dry flowers of hollyhock and daffodil
24. OHRID ANGEL VII, abaca, bleached and raw kozo, Canson, yarn
25. OHRID ANGEL VIII, abaca, bleached and raw kozo, cord, hollyhock dry flowers
26. THE GREAT OHRID ANGEL, abaca, rope, yarn, dry flowers of hollyhock, daffodil and yarrow
27. FLAMES, abaca, pencils in colour
28, CHILD GATHERING HERBS FOR A HERBARIUM III, abaca, rope, herbs
29. CHILD GATHERING HERBS FOR A HERBARIUM IV, abaca, rope, hollyhock dry flowers
30. OHRID ANGEL I, abaca, hollyhock dry flowers, cord
31. OHRID ANGEL II, abaca, Japanese decorative paper, cord, hollyhock dry flowers, yarn
32. OHRID ANGEL III, abaca, hollyhock dry flowers, yarn, watercolour and self-made paper, pencil
33. OHRID ANGEL IV, abaca, Canson and coal
34. OHRID ANGEL V, abaca, hollyhock dry flowers, coal and yarn
35. BLACK OHRID ANGEL, raw kozo, cotton paper, Canson, yarn
36. SMALL OHRID ANGEL I, Canson, abaca, pencils in colour
37. SMALL OHRID ANGEL II, cotton paper, Canson, cord
38. SMALL OHRID ANGEL III, raw kozo, abaca, Canson, white pencil
39. SMALL OHRID ANGEL V, abaca, industry paper, coal, tempera
40. SMALL OHRID ANGEL IX, abaca, watercolour paper, raw kozo
41. SMALL OHRID ANGEL XI, bleached kozo, abaca, watercolour paper, watercolour
42. SMALL OHRID ANGEL XII, bleached kozo and abaca

43. SMALL OHRID ANGEL XIII, raw kozo, watercolour paper
44. SMALL OHRID ANGEL XV, Canson, abaca, raw kozo
45. SMALL OHRID ANGEL XVI, abaca, Canson
46. OHRID ANGEL IX, abaca, bleached kozo, japanese decorative paper, thyme

МАГИЈА I, 1985

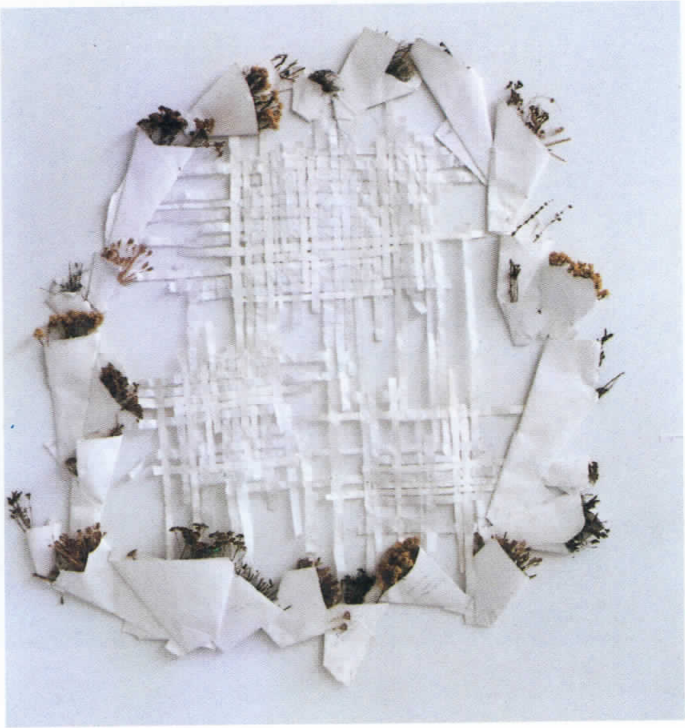

МАГИЈА ЗА ЧОВЕКОВАТА МАГИЈА, 1986

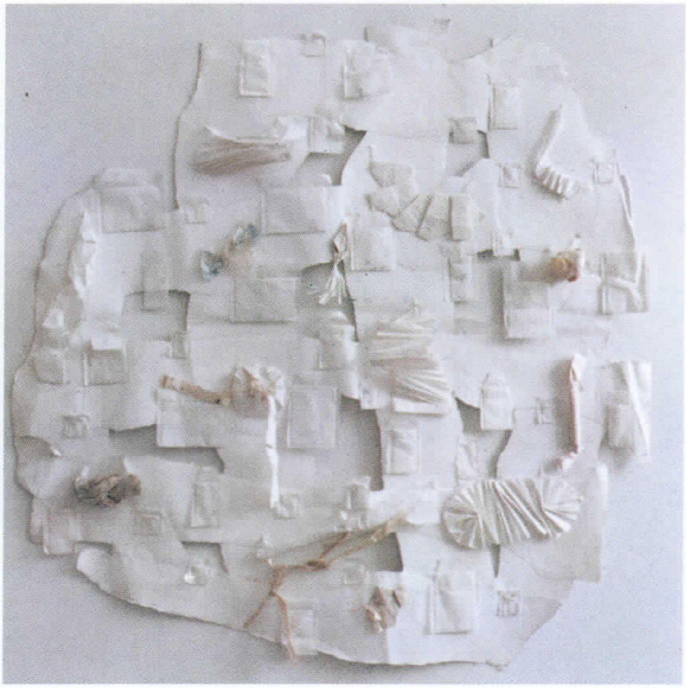

ПРАЗНИЧНА МАГИЈА, 1986

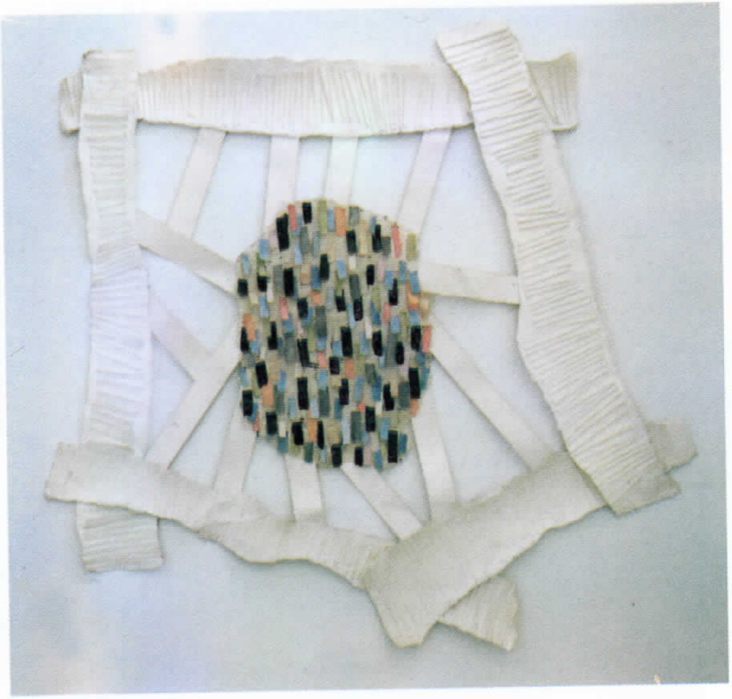

КОСМИЧКА МАГИЈА, 1986

МАГИЈА ПРОТИВ УДАР ОД ГРОМ, 1986

МАГИЈА ЗА ПОМЕРУВАЊЕ НА СПРОТИВНА СТРАНА, 1986.

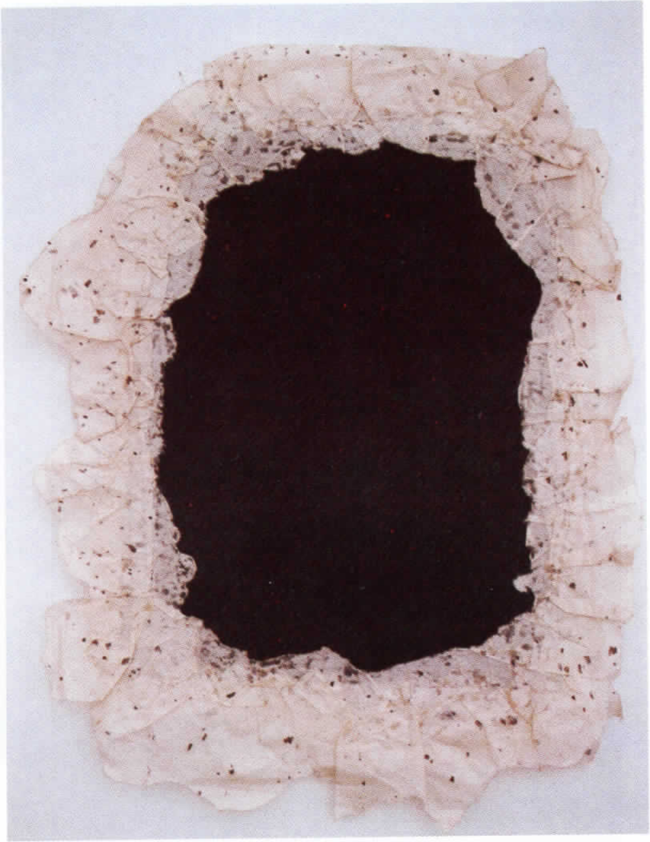

МАГИЈА ПРОТИВ ОТРОВЕН БРШЛЕН, 1986.

ШУМА ЛИВАДИ – ИНСТАЛАЦИИ, 1989 (ДЕТАЉ)

ШУМА И ЛИВАДИ, 1989

ШУМА ЛИВАДИ – ИНСТАЛАЦИИ 1989 (ДЕТАЉ)

ШУМА ЛИВАДИ – ИНСТАЛАЦИИ, 1989 (ДЕТАЉ)

ШУМА , 1991

ШУМА И ЛИВАДИ, 1989

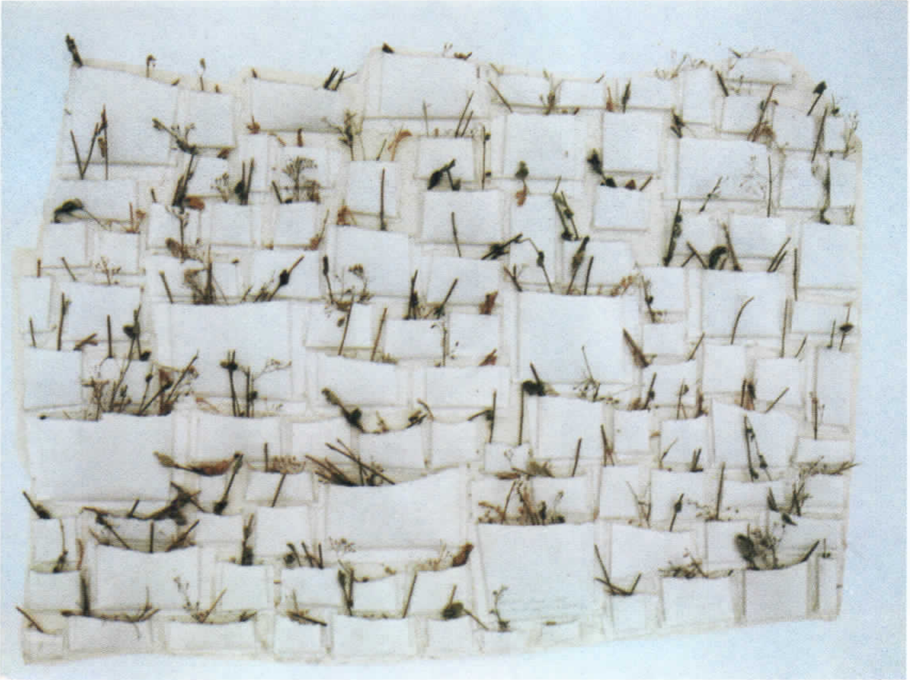

СТУДИЈА ЗА ЛИВАДА СО МАЈКИНА ДУШИЧКА IX, 1985.

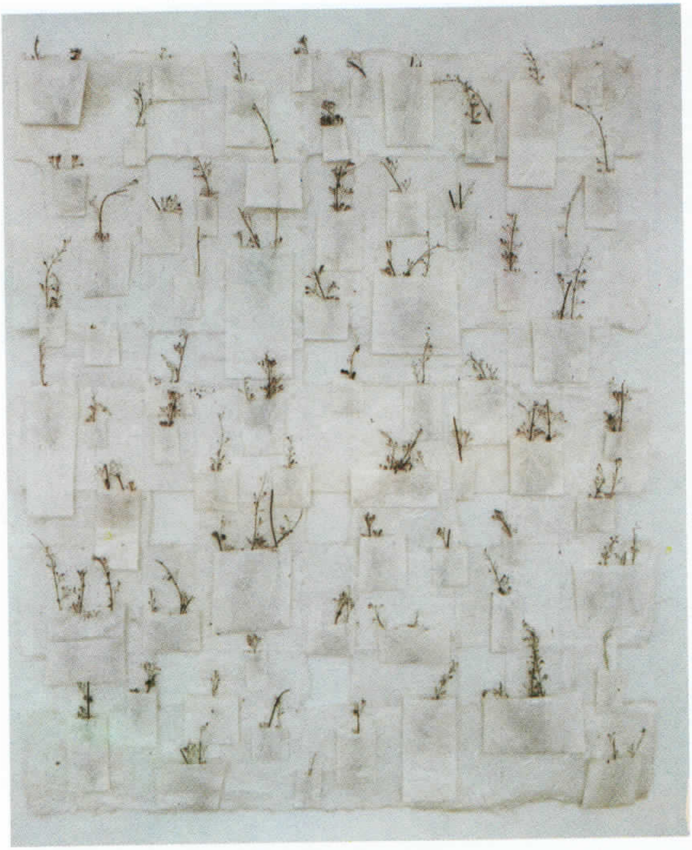

ЛИВАДА ,1986

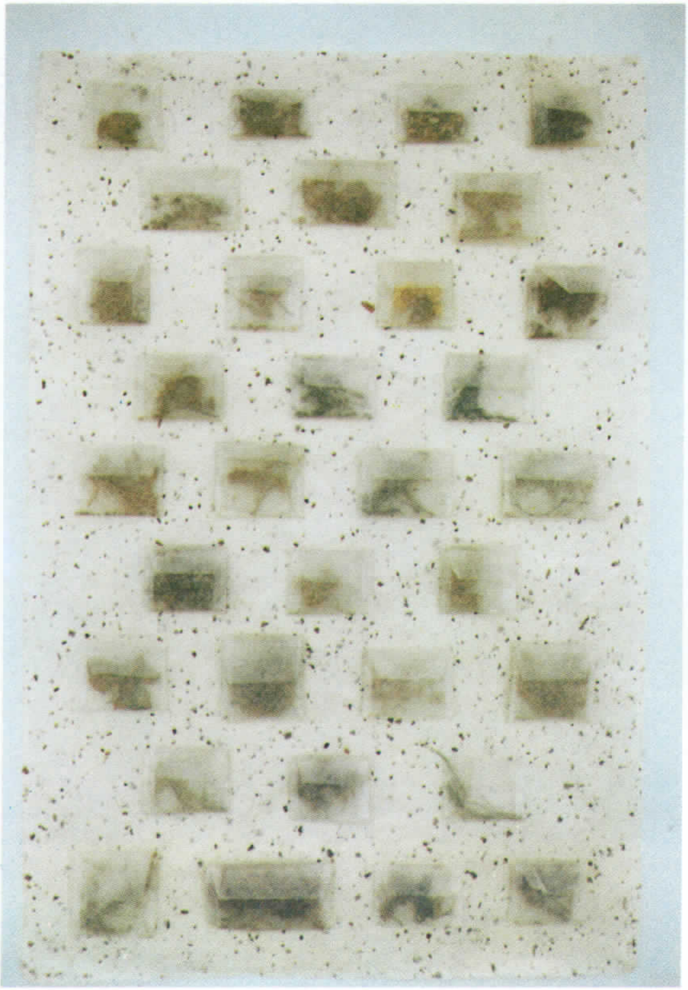

ЛИВАДА VII, 1987

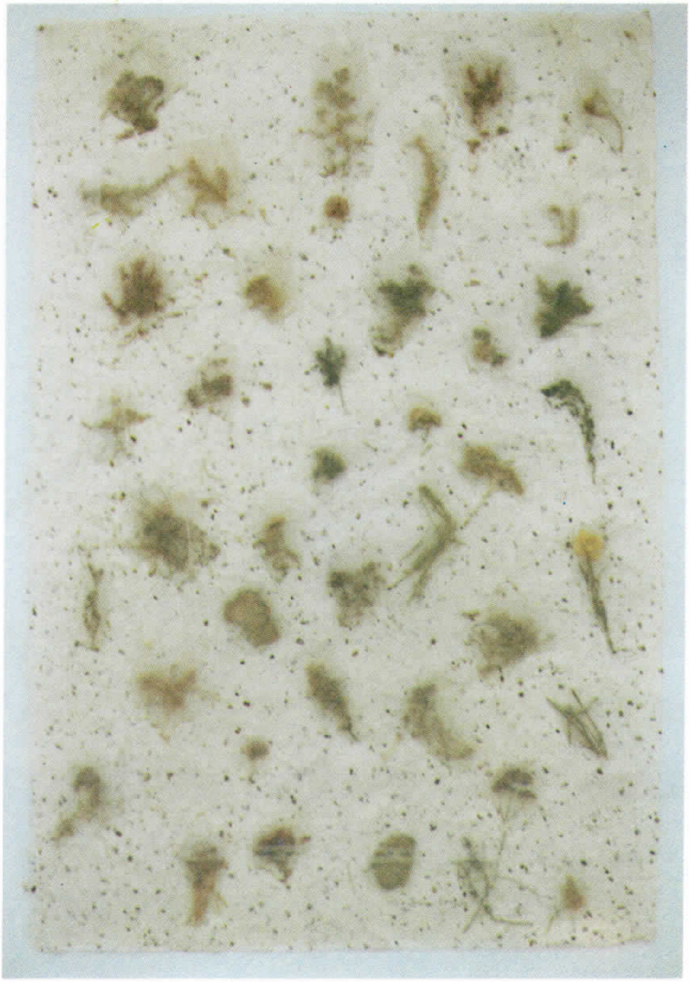

ЛИВАДА VI, 1987

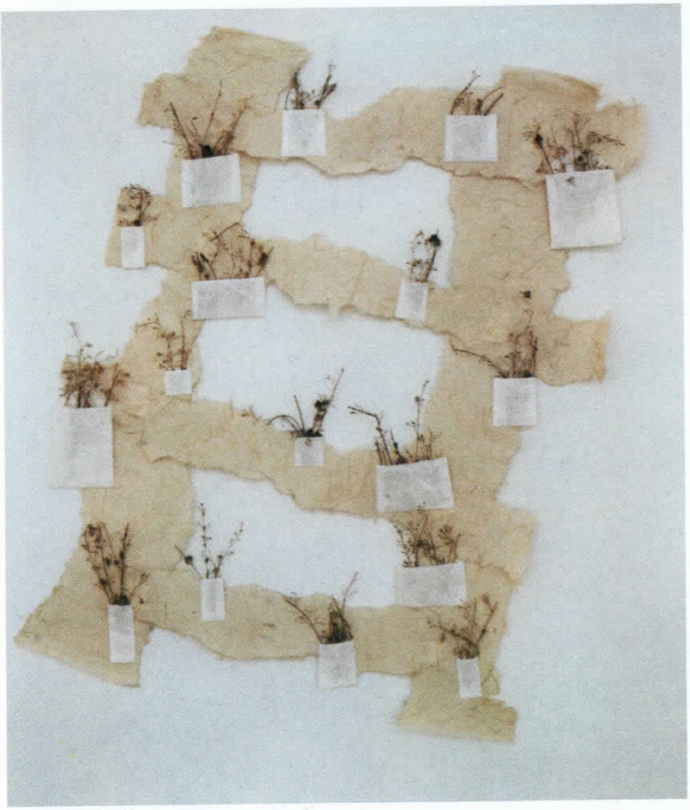

ЛИВАДА ,1986

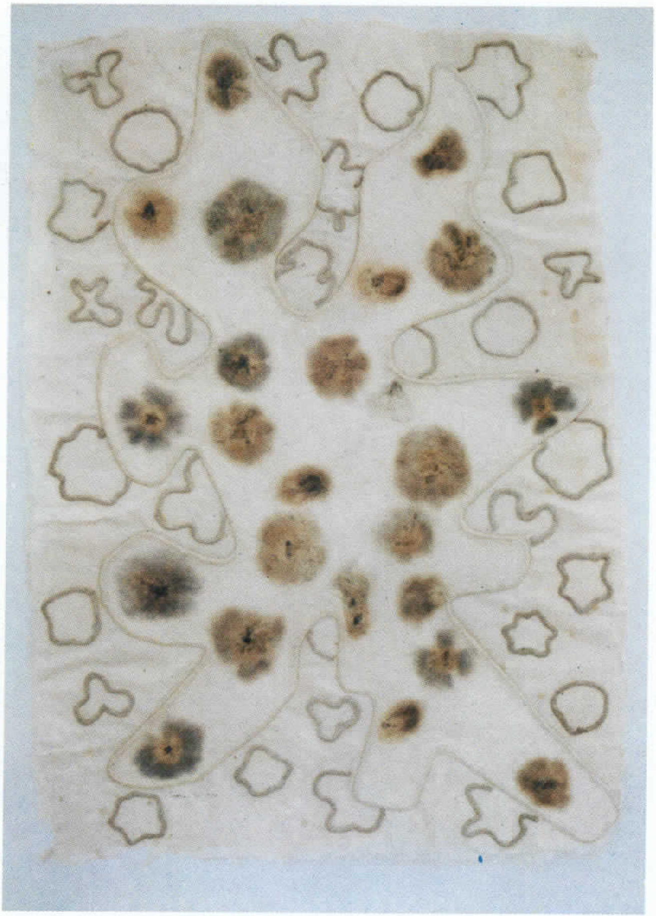

ДЕТЕ ШТО СОБИРА БИЛКИ ЗА ХЕРБАРИУМ IV, 1990

ДЕТЕ ШТО СОБИРА БИЛКИ ЗА ХЕРБАРИУМ III, 1990

ДЕТЕ ШТО СОБИРА БИЛКИ ЗА ХЕРБАРИУМ III, 1990

ОХРИДСКИ АНГЕЛ, II, 1990

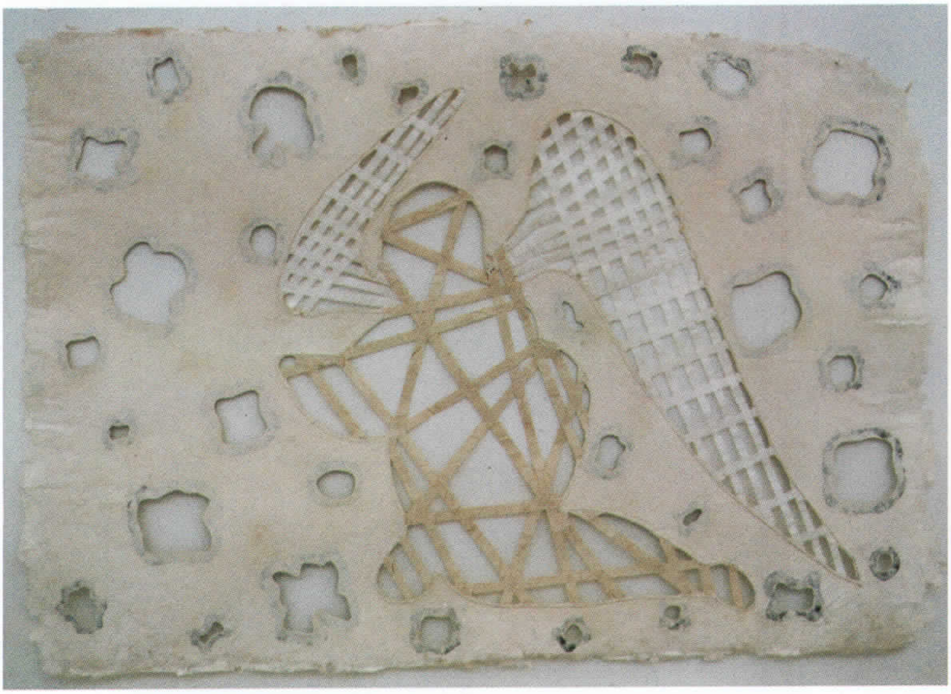

ОХРИДСКИ АНГЕЛ VIII, 1990

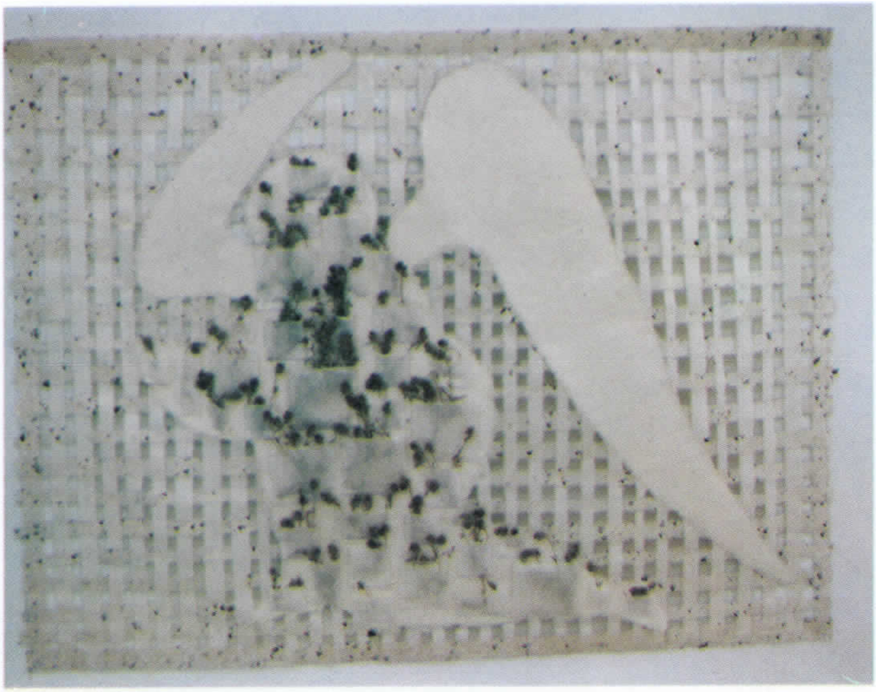

ОХРИДСКИ АНГЕЛ IX, 1991

ОХРИДСКИ АНГЕЛ V, 1990

ГОЛЕМ ОХРИДСКИ АНГЕЛ, 1990

ОХРИДСКИ АНГЕЛ III, 1990

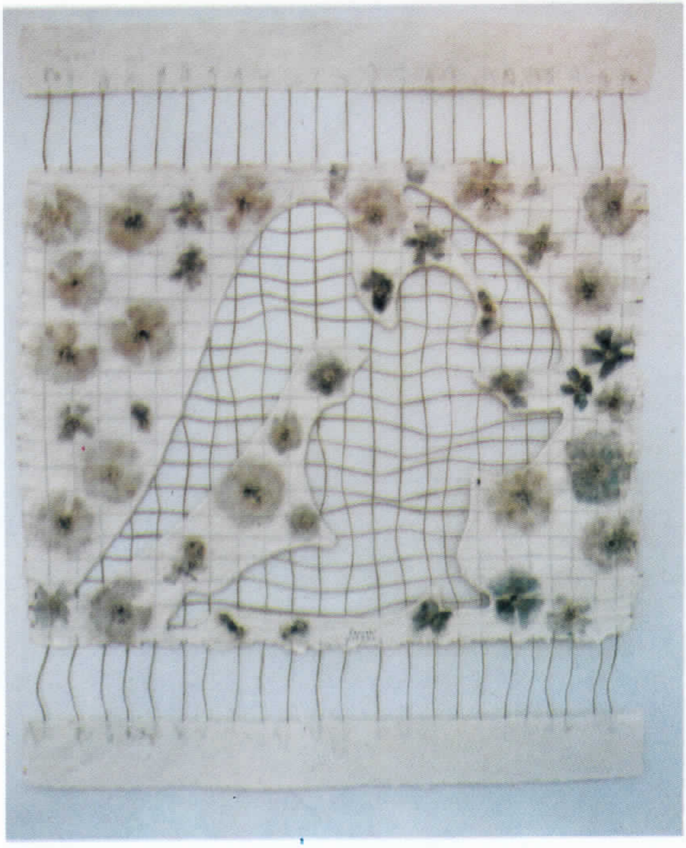

ОХРИДСКИ АНГЕЛ I, 1990

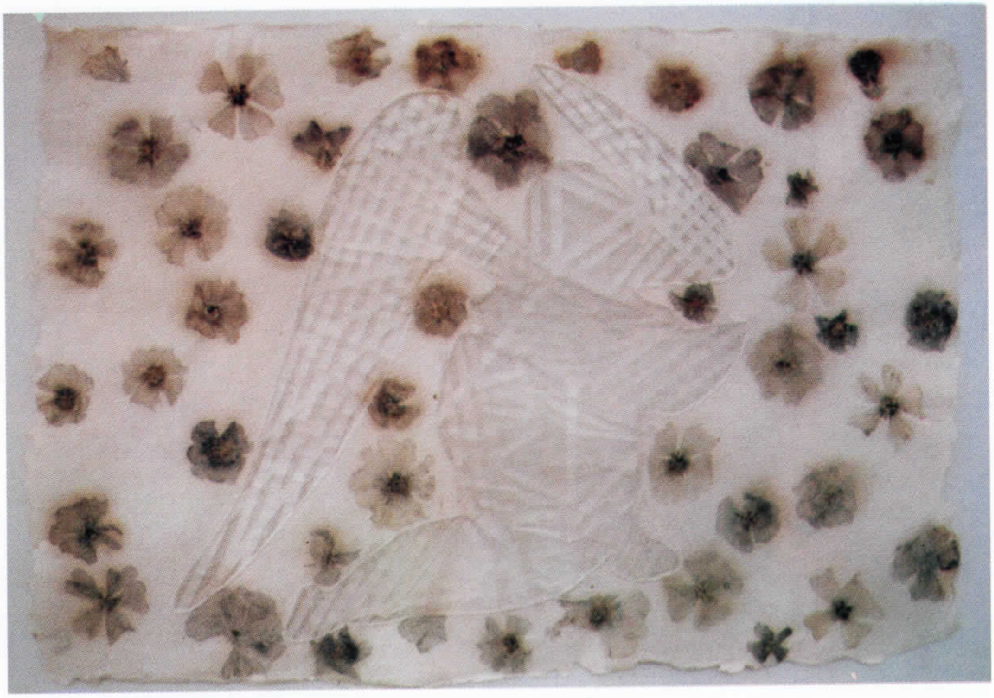

ОХРИДСКИ АНГЕЛ VII, 1990

ОХРИДСКИ АНГЕЛ VI, 1990

ЦРН ОХРИДСКИ АНГЕЛ, 1990

ОХРИДСКИ АНГЕЛ, XI, 1990

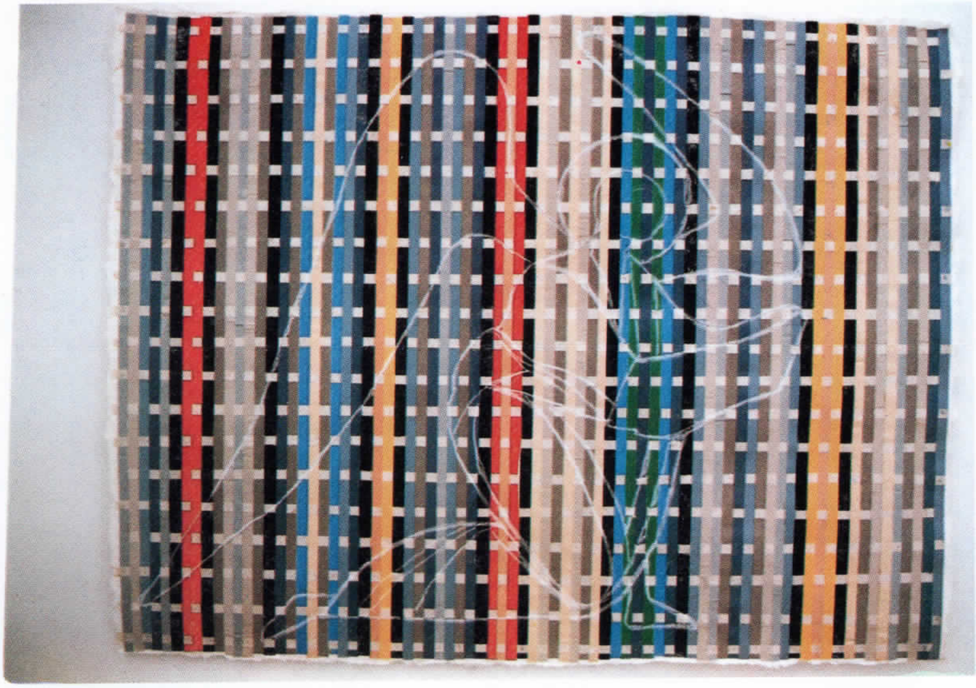

ОХРИДСКИ АНГЕЛ IV, 1990

ОХРИДСКИ АНГЕЛ X, 1990

МАЛ ОХРИДСКИ АНГЕЛ, XVI, 1991

издавач: музеј на современата уметност – скопје
одговорен уредник: слободанка парлиќ баришиќ
предговор, каталог и организација: соња абаџиева
библиографија: лилјана неделковска димитровска
превод на англиски: филип корженски (предговор)
слајдови: александар кондев и з. ивановски
ликовно обликување: драган петковиќ
печат: „нова македонија“ – скопје
тираж: 600

publisher: museum of contemporary art – skopje
editor in chief: slobodanka parlić barišić
introduction, catalogue and organization: sonja abadžieva
bibliographie: liljana nedelkovska dimitrovska
translated into english: filip korženski (introduction)
slides: alexandar kondev and z. ivanovski
lay – out: dragan petković
printed by: "nova makedonija" – skopje
600 copies

СПОНЗОРИ:

ПЕЧАТНИЦА „НОВА МАКЕДОНИЈА“ СКОПЈЕ
„КАРАОРМАН“ СКОПЈЕ
„ЈУГОСНАБДИТЕЛ“ СКОПЈЕ
„ОХИС“ СКОПЈЕ
„КОМУНА“ СКОПЈЕ
„СКОПСКА ПИВАРА“ СКОПЈЕ
„ФЕРОПЛАСТ“ СКОПЈЕ
„ЕВРОПА“ СКОПЈЕ
„ЖИТО–ЛУКС“ СКОПЈЕ
„ИНТЕРИМПЕКС“ СКОПЈЕ
„ЕЛЕКТРО–СТОПАНСТВО НА МАКЕДОНИЈА“ СКОПЈЕ

организатори:
музеј на современата уметност – скопје
културно просветна заедница – „скопско лето“ – скопје
каталогот се издава во контекстот на донацијата на СИМОН ШЕМОВ
на СТОМАТОЛОШКИТЕ КЛИНИКИ – Скопје